

Штодзенна клапаціцца аб выхаванні старшынь калгасаў

Н. АУХІМОВІЧ

Перад куністычнай партыяй большэвікоў Беларусі і ўсім калгасным сялянствам рэспублікі стаяць велізарныя задачы ў справе аднаўлення калгасаў і ўздыму ўраджайнасці сельскай гаспадаркі.

Нядаўна ў друку апублікавана пастанова Савета Міністраў Беларускай ССР і Цэнтральнага Камітэта КП(б) Беларусі «Аб дзяржаўным плане развіцця сельскай гаспадаркі Беларускай ССР на 1946 год». Гэта рашэнне набывае выключна важнае значэнне, бо ажыццяўленне мерапрыемстваў, намечаных ім, пакладзе пачатак выкананню задач, пастаўленых перад сельскай гаспадаркай рэспублікі ў чацвертай сталінскай пяцігодцы, задач поўнага аднаўлення і забеспячэння далейшага развіцця земляробства і жывёлагадоўлі ў раёнах, якія падвяргаліся нямецкай акупацыі.

Мы маем усё магчымасці для таго, каб у канцы пяцігодкі перавысіць даваенныя рэзервы пасейных плошчаў, завесці ўраджай зярна калгасных палёў у сярэднім па рэспубліцы да 13 цэнтнераў, бульбы — да 165 цэнтнераў, і навазакна — да 3 цэнтнераў з гектара, значна павялічыць пагадоўе жывёлы і прывісіць яе прадуктыўнасць, забяспечыць далейшае арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаванне калгасаў, заможнае і культурнае жыццё калгаснікаў.

Сельская гаспадарка нашай рэспублікі ў выніку нямецкага гаспадарання аказалася вельмі разбуранай. Аднаўленне і далейшае развіццё яе патрабуе вялікага напружання ўсіх сіл партарганізацый, сельскага актыва і калгаснікаў рэспублікі.

Значная роля ў вырашэнні гэтых вялікіх задач будзе належаць старшыням калгасаў, брыгадзірам, звеннявым — г. зн. калгасным кадрам, якія народжаны савецкай уладай, створаны на аснове сацыялістычнай перабудовы сельскай гаспадаркі.

Вялікі гістарычны вопыт нашай партыі, вопыт ажыццяўлення ранейшых пяцігодак, задач сацыялістычнага будаўніцтва паказвае, якую велізарную ролю ў гэтых справах заўсёды адыгрывалі большэвіцкія кадры.

Ленін і Сталін вучаць, што кадры з'яўляюцца рашаючай сілай у арганізацыі мас на выкананне важнейшых дзяржаўных задач. Для таго, «каб ператварыць у жыццё правільную палітычную лінію, патрэбны кадры, патрэбны людзі, разумеючыя палітычную лінію партыі, успрымаючыя яе, як сваю ўласную лінію, гатовыя правесці яе ў жыццё, умеючыя ажыццяўляць яе на практыцы і здольныя адказваць за яе, абараняць яе, змагацца за яе. Без гэтага правільная палітычная лінія рызыкне застацца на паперы» — гаворыць тав. Сталін.

Вось чаму, прыступаючы да вырашэння задачы ўздыму ўраджайнасці, ЦК КП(б) Беларусі патрабуе карэннага палепшання падбору, расстаноўкі і выхавання сельскагаспадарчых кадраў і, перш за ўсё, старшынь калгасаў.

Выхаванья і загартаванья ў барацьбе за калгасы шматлікія сельскагаспадарчыя кадры адыгралі найвялікшую ролю ў правядзенні палітыкі нашай партыі ў вёсцы, ва ўздыме і росквіце соцыялістычнай сельскай гаспадаркі. Многія з калгасных кіраўнікоў выхаваны большэвіцкай партыяй для вялікай дзяржаўнай і партыйнай работы ў рэспубліканскіх, абласных і раённых партыйных і савецкіх органах.

З ліку быўшых раней старшынямі калгасаў 110 чалавек працуюць цяпер сакратарамі райкомаў КП(б) Беларусі, 46—старшынямі райвыканкомаў, 67—дырэктарамі МТС і 42—загадчыкамі райза.

Калгасныя кіраўнікі, выхаваныя большэвіцкай партыяй, памнажалі славу нашых калгасаў. У 1940 годзе ад Беларусі на Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы ўдзельнічалі 9.683 чалавека, у тым ліку 444 старшыні калгасаў. Сотні з іх былі ўзнагароджаны ордэнамі і медалямі за гераічную працу ў калгаснай вытворчасці і поспехі ў развіцці сельскай гаспадаркі. Цяжка былі прадстаўлены на выстаўцы 10 раёнаў, 7 МТС, 1.378 калгасаў.

У годы Айчынай вайны кадры соцыялістычнай вёскі праявілі сябе адданымі патрыётамі нашай Радзімы, сабралі ў руках абараняючы яе незалежнасць. Звыш 3 тысяч старшынь калгасаў знаходзіліся ў радах партызанскіх атрадаў.

У сучасны момант у рэспубліцы працуе 571 старшыня калгасаў і дзесяткі тысяч брыгадзіраў, звенішчы, загадчыкаў малачна-таварнымі, свінагадоўчымі і птушнічымі фермамі. У сваёй асноўнай масе яны вылучаны на кіруючую работу ў калгасах упершыню, пасля вайны. Больш паловы з іх—людзі гераічна праявіўшы сябе ў Айчынай вайне—у радах Чырвонай Арміі ў партызанскім руху. Ад гэтай справе кіраўніцтва калгасамі многія з іх у маюць належнага вопыту і адчуваюць патрэбу ў штодзённай дапамозе. Болей чаму старшыні калгасаў павінны быць у цэнтры увагі нашых партыйных органаў, у цэнтры штодзённых іх клопатаў.

Старшыні калгасаў гэта людзі, якія не толькі адданы калгаснаму ладу, савецкай уладзе, гараць жаданнем добра працаваць, але і здольны кіраваць аднаўленнем і далейшым развіццём сельскай гаспадаркі, здольны скласці план аднаўлення і развіцця калгаснай гаспадаркі і весці справу не ўсялякую, а асэнсоўна, арганізавана.

Кожны старшыня калгаса павінен ведаць і ўмець прымяняць асноўныя аграрнамічныя правілы і спосабы вядзення сельскай гаспадаркі, г. зн. ведаць тэрміны правядзення сельскагаспадарчых работ, разумець насенную справу, разбрацца ва ўгнаеннях, у апрацоўцы глебы і г. д. Ён павінен умець правільна арганізоўваць працу калгаснікаў і правільна ўлічваць яе, унядраць здзельшчыну.

Старшыня калгаса павінен быць чалавекам валявым, здольным, пры падтрыманні чэсных калгаснікаў, прымушаць да парадку ўсякага роду парушальнікаў працоўнай дысцыпліны, выганяць ворагаў і жулікаў, якія яшчэ ёсць дзе-ні-дзе ў калгасах; ён павінен быць патрабавальным да сябе і калгаснікаў, выхоўваць іх у духу соцыялістычных адносін да працы і грамадскай маемасці, мабілізоўваць калгаснікаў на

З поўным тэкстам дакумента можна
азнаёміцца ў бібліятэцы